

pošt. příhr. 469
111 21 Praha 1

ZPRAVODAJ

č.118

*20. říjen
Den stromů*

říjen 2010

Vychází 3x ročně

Ediční rada Zpravodaje: Zuzana Holancová (zuzana.holancova@centrum.cz),

Jitka Knížková (knizkova@centrum.cz), Soňa Neumannová a Dana Velebová

Kresby: Marie Tvrdková

Techn. zpracoval: Jan Heřmánek

Tisk : Zdeněk Misík

Internet: www.czsos.cz/hortiklub

Moje osobní vyznání

„Miluji přírodu, protože je krásná a z téhož důvodu miluji i zahradu. Proto jsem se přihlásila do Hortiklubu, abych se na zahradě naučila pracovat“.

Práce v zahradě je prospěšný koníček.

Tedy práce na zahradě je vlastně touhou po kráse, je-li v ní láska k tomu, co děláme. Tak jako krajina kolem nás, je zahrada obrazem naší vnitřní krajiny. A navíc: Na tuto zahradu máme přímý vliv, který dáváme najevo svou prací. Tento koníček nám může přinášet víc než jen radost. Odborníci totiž zjistili, že „práce na zahradě je zdraví prospěšná, protože snižuje stres a krevní tlak a dokonce prodlužuje život“.

Po rušném dni plném stresu je velkou úlevou přijít domů a v klidu pracovat na zahradě. Je to nejen odměňující a zajímavé, ale může to být i lepší než chodit do posilovny. Jak na to? Činnosti jako je rytí a hrabání jsou dobrým stejnoměrným cvičením, při kterém se spálí víc kalorií než třeba jízdou na kole.

Práce na zahradě je prospěšná zejména pro letité. Čekání na nový výhonek nebo poupě jim pomáhá těšit se na budoucnost. Navíc, zahrada je lékem proti bolesti a frustraci, které provázejí stáří. Letití lidé mají často pocit marnosti, protože jsou čím dál víc závislí na druhých. Naše potřeba mít věci pod kontrolou je uspokojena tím, že rozhodujeme o tom, co budeme pěstovat, kam rostliny na zahradě zasadíme a jak o zahradu pečujeme. A tak je naplněna potřeba se o něco starat.

Ti, kdo trpí duševními problémy, se často cítí lépe, když pracovali v pěkném, pokojném prostředí. Pěstování květin nebo plodin může takovým lidem navíc pomoci, aby získali znovu sebedůvěru a sebeúctu.

Zeleň však prospívá nejen těm, kdo na zahradě pracují. Profesor Roger Ulrich z Texaské university nějakou dobu sledoval skupinu lidí, kteří byli v rámci výzkumného projektu vystaveni stresu. Zjistil, že ti, kdo pak trávili čas v zeleni obklopeni stromy, se ve srovnání s těmi, kteří v takovém prostředí nebyli, zotavili rychleji – měřeno podle srdečního tepu a krevního tlaku. Při jiném podobném testu se zjistilo, že pacientům, kteří byli v nemocnici po operačním zákroku, se dařilo lépe, když z oken svého pokoje mohli vidět stromy. Ve srovnání s jinými pacienty se rychleji zotavili, dříve byli propuštěni domů, potřebovali méně léků proti bolesti a méně si stěžovali.

A navíc: Kdo si udrží smysl pro krásu, nezestárne (Benedikt XVI.).

Soňa Neumannová

Něco pro přátele přírodních zahrad

Každý z nás má jistě nějakou představu o „přírodní zahradě“. Ale nyní mám příležitost vás seznámit s přírodními zahradami, která mají jistá pravidla. Jedná se o projekt, který se již rozeběhl u našich jižních sousedů v Rakousku a má

podporu Evropské unie. Nazývá se tam „Natur im Garten“. Od letošního jara se k němu přihlásilo i několik organizací u nás, které reprezentují 3 kraje – Jihomoravský, Vysočinu a Jihočeský.

Níže uvedená pravidla jsou závazná pro ty, kteří by chtěli získat plakety s označením Přírodní zahrada, ovšem někteří z nás mohou tato pravidla respektovat, protože jsou jim blízká a aniž by jim šlo o nějaké formální označení. A konečně – jsme vlastníky velmi různých zahrad v různém prostředí a s různými možnostmi a podmínkami.

Přínos přírodní zahrady

Přírodní zahrady nejsou jen přínosným příspěvkem k zachování přírody, nýbrž nás učí žít v souladu s přírodou. Přírodní zahrady přispívají rozhodující měrou ke zlepšení našeho životního prostředí a tím naší kvality života. Podporují také druhovou rozmanitost. Protože se v takové zahradě nepoužívají žádné chemické látky, nezatežují vzduch, půdu a vodu dodatečným znečištěním.

Nejlepší recept na rozmanitost

Přírodní prvky člení a oživují povrch každého území. Teprve různorodost přírodních prvků vytváří přírodě blízkou zahradu. Taková zahrada potěší naše oko i srdce, usnadní nám práci a znesnadní život škůdcům.

Nejdůležitější přírodní prvky jsou tvořeny vegetací – různými podobami a tvary bylin, keřů a stromů. Dalšími přírodními prvky jsou např. suché zídky či vodní plochy, ale i kmen padlého stromu, tlející pařez, hromada kletstí, hromada kamení apod.

Přírodní prvky v zahradě vytvářejí různá přirozená stanoviště pro nejrůznější druhy živočichů a rostlin.

Nesnažme se hned všechno ze zahrady uklidit, ponechme raději přírodu přirodě.

Voda

Tůňky i větší vodní plochy poskytnou životní prostor obojživelníkům a hmyzu, eventuálně i rybám. Větší jezírko je lepší alternativou pro koupání, vhodnější než umělý bazén. Je možné se poradit s odborníkem a využít samočistící schopnosti s využitím vhodně volených rostlin.

Suchá zídka

Staví se bez použití malty a hodí se pro suchomilné rostliny a živočichy. Pokud je ovšem vystavena slunci. Pokud je ve stínu, je to chladné a vlhčí stanoviště pro jiné druhy.

Kvetoucí louka

Je pastvou pro naše oči. Kvetoucí kopretiny a zvonečky je přece škoda posekat. Obvykle se seká 1–2 x do roka, seno se dá využít (nabídnout), vhodné je na mulč nebo do kompostu. Louka nepotřebuje mnoho živin, lépe vyhovuje

chudší půda. V louce lze nalézt i léčivé rostliny. Je prostorem pro četný hmyz. Ovšem je i domovem šířících se plevelů – ty je potřeba odstraňovat mechanicky.

Doporučení:

- používat kompost, vyvarovat se chemie
- využívat dešťovou vodu
- používat materiály šetrné k přírodě
- nepoužívat rašelinu
- stavět nebo ponechat „domečky“ pro zvířecí pomocníky
- mulčovat
- udržovat zeleninové a květinové záhony
- pečovat o ovocnou zahradu a bobulové keře
- vyhradit dětem koutek na hraní
- živý plot vysadit z divoce rostoucích dřevin
- využívat listnaté stromy a keře (i kvetoucí)

Chcete-li se dovědět víc, klikněte na internetu na www.prirodnizahradybezhranic.cz.

Zuzana Holancová

Šafrán setý

Šafrán setý (*Crocus sativus*) je hlíznatá, velmi stará kulturní rostlina z čeledi kosatcovitých, pěstovaná pro blizny svých květů, které jsou vysoce ceněným kořením. Je blízkým příbuzným okrasných šafránů (*Crocus* versus – šafrán jarní). Pochází ze západní Asie. Na podzim kvete fialovým květem, v každém květu jsou tři nitkovité, 2-3 cm dlouhé purpurově hnědé blizny, které se sklízí ručně, odštipnutím. Neexistuje žádný stroj, který by jakkoliv ulehčil sběr blizen, a tento fakt, společně s malým množstvím takto získaného koření (100 000 suchých blizen váží jen asi 1000 g), je důvodem jeho vysoké ceny. Vzácnost šafránu, daná jeho vysokou cenou, se odráží v českých frázích „je toho nebo mít něčeho jako šafránu“ nebo „šetřit s něčím jako se šafránem“.

Šafrán se nejvíce pěstuje ve Španělsku, v jižní Francii, v severní Africe, v Orientě a v Latinské Americe. Podporuje zažívání, vyšší dávky ale vyvolávají překrvení vnitřních orgánů a bolesti hlavy. Užívá se ve španělské, francouzské, latinskoamerické a orientální kuchyni k ochucování a obarvení pokrmů, kterým dodává typickou, sytě žlutou až oranžovožlutou barvu. Je to

velmi aromatické koření a slouží hlavně k ochucování polévek, omáček, rýže, ale i dalších jídel. Ale dřív než by pokrm mohl být nahořklý, je znatelně obarven. Již 0,12 g obarví 36 l vody.

Synonyma a místní nebo lidové názvy

Šafrán setý byl možná v historii v některých krajích také nazýván česky lidově krokus setý, krocín, krocinka, kročec, krokus, krokus žlutý, světlice, šafrán pravý, šefra, šefra jedlá, šefraň nebo žlutidlo. Možný zlidovělý nebo slangový název „krokus“ vyplývá z používání latinského rodového názvu *Crocus* pro šafrán. Český triviální název krokus se však obvykle vztahuje na rod bylin šafrán bez určení druhu (např. vysázet krokusy, kvetoucí krokusy). Ale nepoužívá se pro český dvouslovný název šafrán setý – krokus setý.

U nás již není problém šafrán jako koření koupit, ale je lépe ho kupovat v obchodech než u soukromých prodejců. Jeho těžká rozpoznatelnost vede samozřejmě k častému falšování, nejčastěji světlicí barvířskou (saflorem) nebo oranžovými odrůdami měsíčku zahradního. Z exotických náhražek je to nejčastěji kurkuma, kterou známe ze směsi koření kari.

Bohužel postižitelnost takové falše je problémem. Středověk si poradil energičtěji, ve středověké Itálii byl ustanoven zvláštní kontrolor a padělateli se nejčastěji usekla ruka.

Pokud by snad někoho zajímala vědecká klasifikace:

Říše:	rostliny (<i>Plantae</i>)
Podříše:	vyšší rostliny (<i>Cormobionta</i>)
Oddělení:	krytosemenné (<i>Magnoliophyta</i>)
Třída:	jednoděložné (<i>Liliopsida</i>)
Řád:	chřestotvaré (<i>Asparagales</i>)
Čeleď:	kosatcovité (<i>Iridaceae</i>)
Rod :	šafrán (<i>Crocus</i>)
Druh:	šafrán setý (<i>Crocus sativus</i>)

Jitka Knížková

Víte, co je mykorhiza?

Nejde o žádnou novinku: v krátkosti lze říci, že se jedná o prospěšné soužití přátelských půdních hub s rostlinami. Mykorhizní houby mají tu neuvěřitelnou vlastnost, že se dokážou napojit na kořeny rostlin, vytvořit mikroskopickou síť a s její pomocí dodávat rostlině větší množství živin a vody z půdy – to neumí žádné standardní hnojivo. Mykorhiza slouží také jako prevence proti různým houbovým chorobám a v neposlední řadě zabraňuje vyplavování živin z půdy. Rostliny lépe a stabilněji rostou a kvetou, jsou odolnější při suchu a přesazování.

Velká zahradní centra v síti Sdružení zahradnických center nyní nabízejí přípravy systému Symbiom, které obsahují mykorhizní houby. Hodí se jak pro muškáty, petunie apod., tak pro růže a ostatní okrasné rostliny, prospívají i jehličnanům, vřesovcovitým rostlinám a trávníkům.

Zuzana Holancová

Procházka výstavou „Dřevo krásných stromů“

*A každý strom tu pyšně život slavil
a třimal bez únavy rozkvetlou sílu svou,
Dřevo jsem lámal jak kámen ve starém lomu,
Má žena řekla jen: „Chtěla bych žít v tom stromu.“*

(Verše J. Skácela Vyryté do dřeva)

Poslechla jsem pozvánky našeho Zpravodaje Hortiklubu č.115 a vydala se na výstavu Martina Patřičného a jeho přátel na výstavu dřeva a výtvorů z něj v Zemědělském muzeu v Praze.

Nejprve vstupujete na výstavu dřevěnou branou. Kdo je vyšší postavy, musí se trochu sklonit. Vlastně bychom se měli všichni sklonit před silou a krásou dřeva. A hned po vstupu jste obklopeni tou nenapodobitelnou vůní dřeva. Dřevo nás totiž provází celý život, aniž si to možná uvědomujeme. A proto nás na výstavě vítá nejprve vyřezávaná kolébka. Kde jednu skončíme v dřevěné rakvi, to na výstavě není. Ta se věnuje jen životu a je jen optimistická. Zato jsou tu dětské obrazy – Veselá pohádka ze dřeva a Fantazie, Labyrint světa a Ráj dětství, Dětská hra z kostiček (samozřejmě ze dřeva) a uprostřed hry kuličky na hraní. To jsou jen některé z dřevěných obrazů. Děti se mohou pohoupat (a také se hodně houpají) na vyřezávaném velbloudu a hrají si s mechanickým bubeníkem. Dětských hraček ze dřeva je zde spousta – autíčka, další houpací kůň (nebo jsou to saně?) až po špalíček a Sen noci svatojánské.

Dospělí obdivují obraz „Dřevěná knihovna“, kde je knihovna sestavena z dřev různých druhů, struktur i barev. Je zde vůbec spoustu dřevěných obrazů a pak různé sošky, vytvořené z roztodivných dřev, která pozná jen dobrý znalec.

Jsou zde různé opracované pařezy, které vytvořily stromy. Řezy těchto stromů ukazují jejich kouzelné barvy. Stále nestačíme obdivovat, jaké překrásné artefakty dokáže příroda udělat. A my se jen od ní musíme stále učit.

Jsou zde ale i „moderní“ dřevěné věci jako třeba dřevěná promítačka. Vše nám připomíná, jaké bohatství máme v našich lesích. A dřevo umí vypravovat, jednak svými letokruhy, jednak svou krásou v řezu a nepředstavitelnou vůní. Dřevo je přeci jedním z prvních uměleckých materiálů, ale dodnes je také stále oblíbenějším stavebním materiálem a stále hlavní podstatou pracovních nástrojů. V tomto má dřevo ještě dlouhou budoucnost. Neumím si život bez

dřeva představit. Uchvátilo mě třeba umělecky vyřezávaný rám zrcadla. A barvy dřeva lze využít na různé řezby a obrazy.

Jaroslav Turek řekl o památném stromu: „*Potkám-li starý strom, smeknu.*“ (Též vyryto na výstavě do dřeva).

Ale v době, když jsem byla na výstavě já, tak tam nebylo ticho, jaké jsem zvyklá „slyšet“ v lese. Hlučely tam různé stroje a nástroje přehlušované hlasy mladých studentů, kteří se pod dohledem Martina Patříčného učili pracovat se dřevem. A to nebyl ojedinelý kurz, konají se často. A to je dobře. Měli bychom se všichni starat o výchovu mladých, kteří jednou nastoupí naší cestu.

Na výstavě jsou uvedeni i umělci, kteří se prací se dřevem nechali unést: František Bílek, Vladimír Preclík, Viktor Konečný (dřevěné obrazy), Jaroslava Šetelíková, Jiří Trnka a další.

Dřevo mlčí, ale k nám promlouvá svou krásou. Letokruhy stromů jsou vlastně i letokruhy našich vlastních životů a celého lidského rodu. Stromy tu budou déle než my. Měli bychom vzít někdy každý kůru ze stromu či jeho dřeva a políbit jej. Vždyť ve dřevě se skrývá vlastně podstatná část umění přírody. To chce jen trochu lidské ruky, která jej umí opracovat. A na výstavě poznáme, jak barevné dřeva umí být, je to pomalu celé barevné spektrum a tuto škálu dovedou stromy samy vytvářet. Ty všechny barvy se snad nevejdou ani do obrazu „Knihovny“, který na výstavě visí.

A na závěr citát jednoho z těch, kteří se dřevem pracovali a vytvořili také umělecká díla. Jeho slova jsou na výstavě vyřezaná ze dřeva:

„*Umění je dobré, když mluví ke každému. Jde tady o myšlenky, které jsou navzdý lidské.*“ (Jiří Trnka)

Soňa Neumannová

KLUBOVÝ ŽIVOT

ZÁJEZDOVÁ SEKCE

Zájezd Hortiklubu na Děčínsko 22.5.2010

Květnový termín 22.5.2010 byl pro tuto cestu vzhledem k nejistému a chladnému počasí velkou sázkou do loterie. Ale Hortiklub má asi u vyšší moci velkou protekci, a tak se po přivalovém dešti, který nás zastihl poté, co jsme minuli majestátní Bezděz, nebe rychle vyčistilo do modra a už nezbývalo, než vzpomenout na Máchu a jeho okouzlení bílé a zeleně načechranou jarní krajinou. A čekala nás opravdu magická místa u České Lípy: Skalní hrad, Podluží, Jedlová, Rybniště, Krásné pole, Tokáň, Prácheňské skály, Chřiby, Kamenický Šenov! Vyvrcholením putování byl zámek v Děčíně a zastavení v Růžené.

Co nás určitě lákalo nejvíce, byly zahrady a skalky. U pana Bureše u Varnsdorfu zrála skalka desítky let, a že zde bylo co obdivovat: promyšlené efektní kombinace barev a tvarů skalniček a cibulovin, jako lewisie a bledule, pryšce a kosatečky, kuklíky a hořce, škornice, trilium a koniklece, trvalky

a jehličnany, zejména převislé modřínky obtočené plaménky, podobně brslen *Euonymus gold* šplhající vzhůru po letité slivoni i 20 druhů kapradin včetně exotické gunery.

Další zahrada pana Jiřího Trojana vzniká v mírném svahu „jenom“ deset let, ale vyniká profesionalitou v každém ohledu, počínaje technickým založením, využitím přírodních materiálů, zejména kulatiny, kamenných bloků i šterku a tématickým seskupením rostlin konče. Tato důležitá konstrukční řešení jsou ale pro milovníky rostlin jen pozadím pro záplavu překvapivých barevných a druhových kombinací, z nichž je zřejmé, že v této zahradě mají své významné místo především dřeviny a okrasné keře, mezi nimi azalky a rododendrony. Stejně jsou tu zastoupeny javory, buky, ale i nevšední liliodendron a jehličnany v širokém výběru druhů a barev. Ze skalniček byly senzací lewisie, celoročně pěstované venku. Kromě geniálního architekta vlastní zahrady je pan Trojan i zkušeným pěstitelem mladých sazenic jak skalniček, trvalek, tak zejména okrasných dřevin a keřů.

Kdo by se chtěl sám přesvědčit, zde je adresa:

J. Trojan, Raisova 3028, 407 47 Varnsdorf, telefon 604 294 331.

Přírodní pamětihodností na naší další pouti byla pohádkově bizarní Panská skála s jezírkem, kam nás vedla pěšina pampeliškovou loukou.

Zastavení v muzeu skla v Kamenickém Šenově, původně domě pro skláře z roku 1770, nás naplnilo pýchou na sklářský um bývalých i současných mistrů (např. J. Tesaře) a zároveň jsme se dozvěděli, že tato jedinečná řemeslná tradice bude pokračovat navzdory levné, ale méně kvalitní konkurenci z Asie.

V Děčíně nás čekala nejen prohlídka interiérů nově zrekonstruovaného zámku, sídla rodu Thunů, jejichž klášterská větev dala vzniknout světoznámé porcelánce se značkou Thun, ale i sváteční atmosféra historických trhů se všemožnými tradičními výrobky, pamlsky i atrakcemi. Pro nás zahradníky byla vzácná informace o prvních zámeckých sklenících a rozáriu, kde František Jošt se synem již v roce 1850 nejen započal tradici šlechtění růží (až 2000 kultivarů), ale pěstoval i krásku exotickou, leknín *Victoria regia*. Současná růžová zahrada je jen zlomkem bývalé slávy.

Jak jinak jsme pak mohli zakončit výlet po severu Čech než v Růženě, jednak v tradiční výrobně bylinných mýdel Rubens, kde sama temperamentní majitelka podala zasvěcený výklad, jednak u milé paní Štětkové v její romantické zahradě pod vzrostlými stromy a u báječného štrůdlu a voňavé kávy.

Že jsme se z výletu vraceli v pozdním podvečeru s mnoha zahradnickými trofejemi, dárky a vděčnými vzpomínkami není třeba zdůrazňovat. Poděkování patří všem, kdo se o tu nádheru zasloužili.

Vladka Neterdová

Zájezd Hortiklubu 12.6.2010 do východních Čech

Po předchozím květnovém velmi úspěšném zájezdu jsme byli zvědaví, co nás asi bude čekat nyní.

Slibně svěží ráno jsme zahájili v arboretu v Kostelci nad Černými lesy. Provázení mladým ing. Štěpánem Pecháčkem jsme nestačili žasnout nad bohatstvím genofundu jehličnanů a ostatních dřevin ze všech koutů Země. Profesionální informace o historii, současnosti i budoucích cílech výzkumu různých ekosystémů a adaptace jejich reprezentantů na naše podmínky a změny v nich, to bylo jádrem nesmírně zajímavé exkurze, neboť ne každý může toto arboretum navštívit. Předchozí domluva je nutná, pokud není vyhlášen den otevřených dveří na poslední víkend v květnu a pak v říjnu. My, právě přítomní jsme pak vzhlíželi k vzácným bukům (*Fagus fastigiata marginata* – růžový domácí šlechtětec), jedlím a cedrům, borovicím, zejména kouskům z amerického kontinentu, kde v jednom případě sama šiška může vážit až 3 kg! Čekaly na nás i takové krásy jako Ambroň západní, Liliodendron a rozložitá Magnolia obovata, hojně poskytující stín u mnohých odpočívadel v Číně a Japonsku. No, neužijte si tu exotiku.

Slunečné dopoledne nastupujícího horkého dne pokračovalo a my jsme v Chlumci nad Cidlinou pospíchali svěžím zámeckým parkem na prohlídku Karlovy Koruny, majetku rodu Kinských původem šlechticů ze Vchynice u Lovosic, zmíněných už ve 12. století. Díky jejich vášni pro parforsní hony a chov koní máme plemeno českého plaváka, proslulý hřebčín v Kladrubech nad Labem a tradici Velké pardubické. Pochopitelně o tom vypovídají obrazy a dokumenty v interiéru této neobvyklé barokní stavby. Kromě zajímavých portrétů významných představitelů rodu, vojevůdců, diplomatů a duchovních, zaujme jistě i fakt, že z rodu pochází i první žena, nositelka Nobelovy ceny za mír, paní Berta Suttnerová, roz. Kinská. Cenu obdržela v roce 1905. Stylové pokoje nabízely i dobový nábytek, porcelán a dámskou módu.

Poté jsme byli už jen v zajetí pěstitelské vášně, vždyť jak jinak lze hodnotit návštěvu perfektně vedeného bonsaj centra s širokou nabídkou rostlin, keramiky a všeho potřebného v Libčanech a posléze stejně tak zážitek z úchvatného karnevalu barev a tvarů rozmanitých begónií ve šlechtitelském centru pana Urse v Pardubicích? Ještě že jsme měli možnost trochu si vydechnout mezi oběma místy u pana Tikala na zahradě v Opatovicích u vychlazeného domácího džusu, dobré kávy a zákusků. Trochu jsme tu nabrali síly a s panem Tikalem probrali nezbytné rady a informace o dřevinách nabídnutých z jeho výpěstků, abychom opět na závěr doplnili své kolekce z nabídky již zmíněného pana Urse.

S uspokojením jsme se vraceli domů, i když jsme měli trochu pochyby, kam že se všechny ty naše nakoupené rostliny vejdou!

Vladka Neterdová

SEKCE KRÁSNÁ ZAHRAHA

Krajinova posluchárna PŘF UK, Praha 2, Benátská 2

- 6.11.2010 8³⁰ hod. Přednáška: Historické zahrady Itálie - ing. Fous
12³⁰ hod. Národní parky východní Afriky - ing. F. Okáč
- 4.12.2010 8³⁰ hod. Přednáška: Přírodní zahrady - RNDr. M. Charvát
12³⁰ hod. Současná rodinná zahrada - ing. arch. Š.Šmídová

Termíny dalších přednášek v novém roce 2011 jsou 8.1., 5.2., 5.3., 2.4., jejich témata budou uvedena v příštím Zpravodaji.

Podzimní setkání bude v Krajinově posluchárně 20.11.2010 v 8³⁰ hod. Od 10 hod. si s námi bude povídat pan Martin Patříčný na téma „Kus dřeva ze stromu“.

Jarní setkání jsme naplánovali na 19.3. 2011.

SEKCE ARANŽOVÁNÍ

Jaro a léto není nikdy pro sekci aranžování nabitó akcemi, ale instalaci výstavy „Narcis“ v Lysé nad Labem musím komentovat.

Zahrádkářský svaz nám letos vyměřil na aranžování tak velký prostor, že jsme měly obavu, že to nezvládneme. Neměly jsme tolik materiálu na zaplnění prostoru a tak o improvizaci nebyla nouze a jen díky fantazii Míši Lorkové jsme to zvládly, i když pro oživení chybělo větší množství kvetoucích květin.

Potěšilo nás, že na zasedání komisí ČZS bylo Hortiklubu za tuto expozici uděleno ocenění.

Další seminář aranžování se uskuteční 26.října 2010 v Rokycanově ul. č.15 jako vždy v zasedací síni ČZS. Začátek je v 16³⁰hod, ale můžete přijít už po 16 hod. Míša přislíbila účast a těší na nás.

V listopadu mám domluveno s pí.Hornou „Setkání se šustím“. Tato akce je přáním některých členek Hortiklubu, toužících po změně. Doufám, že se setká s porozuměním, já jsem všemi deseti pro. Bude se konat také v úterý, ale 23.listopadu na stejném místě a ve stejnou hodinu.

Jiřina Heřmánková

Zprávy z Hortiklubu

Ocenění pro Hortiklub

Republiková rada Českého zahrádkářského svazu udělila SZO Hortiklub stříbrnou medaili za zásluhy a rozvoj zahrádkářství za rok 2009. Ocenění převzala dlouholetá členka výboru př. Helena Sýkorová na zasedání územní rady ČZS v Přetlucké ul.

Gratulujeme

V podzimním období slaví svá kulatá a půlkulatá jubilea tito členové Hortiklubu:

Neterdová Vladislava
Kohoutková Vlasta
Přibíková Eva

Ezechel Miroslav
Ducháček František

Dodatečně blahopřejeme letním jubilantkám:

Chvojkové Jaroslavě
Žákové Boženě
Davídkové Evě

Odešli navždy z našich řad

Všechna roční období odrážejí i změny v našem životě, kterým procházíme, vše je pomíjivé a jak řeka proud nese v našich srdcích trvalé a neutuchající vzpomínky. S hlubokou úctou tato naše vzpomínka patří př. Krejsovi a př. Humlovi, kteří nás začátkem tohoto roku opustili.

Přítel Ladislav Krejsa, obětavý a pečlivý hospodář našeho klubu zastával tuto funkci od r. 1994 – 2001. Zemřel 28.1.2010.

Jaro odemyká stráně, tůně syté zeleně jak petrklíč k trávě zelené.

Právě v jarním období jsme dostali smutnou zprávu že nás navždy opustil př. František Huml. Zemřel 17.3.2010. Byl naším předsedou od r. 1992 – 1998, podílel se na vypracování návrhu na zhotovení panelů pro propagaci Hortiklubu s vícenásobným použitím. Dostal také osobní vyznamenání od ČZS za činnorodou a obětavou práci pro své přátele a kamarády, kterým pomáhal při budování jejich zahrad.

Činnost těchto zesnulých přátel a jejich pohled na svět, obklopený láskou a veden srdcem samotným zasluhuje naše vzpomínky a z našich srdcí nikdy nevyumizí.

Helena Pavlíková

Pozvánka

Komentovaná vycházka do zámeckého parku Štiřín s dr. V.Větvičkou se koná v pondělí 18.října 2010 od 14³⁰ hod.

Spojení autobusem č.339 od stanice metra Budějovická v 13²⁰ hod. do Sulice, Želivec a odtud autobusem č.461 v 14⁰¹ hod do Kamenice, Štiřín. Nazpět jede autobus č.461 v 16³³ hod., 17³³ hod. a v 18³³ hod.

INFO

Kalendář akcí Botanické zahrady v Troji

9.10. – 28.11.2010	Jehličnany v zahradní tvorbě – výstava jehličnanů a čarovníků
9.10. – 28.11.2010	Jehličnany tropů a subtropů (Fata Morgana)
15.10. – 24.10.2010	Sahejte na nás opatrně – hmatová výstava jehličnanová
31.10.2010	Haloween – začíná období hladu a chladu
1.11. – 28.11.2010	Šišky – výstavní sál (nejen) pro veverky
5.11. – 25.2. 2011	Večerní provázení Fatou Morganou
3.12. – 2.1. 2011	„Z atelieru přírody“ – Výstava fotografií F. Malotína
4.12. – 31.12.2010	Ořechy, oříšky – louskáček nechte raději doma
4.12. – 31.12.2010	Vánoční aranžmá ve Fatě Morganě – skleník slavnostní
18.12.2010	Ořechovo medové adventní rozjímání
24.12.2010	Štědrý den ZDARMA – dárek návštěvníkům

Více na www.botanicka.cz.